

Van Chroom naar Titanium

In zijn boek *Special DeLuxe* uit 2014 vertelt Neil Young over zijn eerste auto: een Buick Roadmaster uit 1948, een lijkwagen die hij de naam Mort had gegeven. Onderweg naar Toronto in 1962 gaf Mort het op. De volgende dag wist Neil hem weer aan de praat te krijgen en hervatte hij zijn reis. Het duurde echter niet lang voordat Mort het definitief voor gezien hield. Op een parkeerplaats met de naam Blind River liet Neil hem achter. Hij lifte verder naar Toronto en schreef later als ode aan Mort, het nummer *Long May You Run*. De nieuwsgierigheid naar wat er na het afscheid van Mort geworden zou zijn, klinkt er in door:

*Well, it was back in Blind River in 1962
when I last saw you alive
But we missed that shift on the long decline.
Long may you run.*

Waarna het refrein het overneemt:

*Long may you run, long may you run
Although these changes have come
With your chrome heart shining in the sun
Long may you run.*

Toen ik in 1996 met leukemie in de Daniël den Hoed Kliniek op Rotterdam-Zuid lag en me afvroeg of ik de diploma-uitreiking van mijn kinderen nog zou halen, werd *Long May You Run* mijn lijflied. Het stond hoog op de playlist die op een cassettebandje met me mee de bestralingsbunker inging.

Zo'n dikke tien jaar later vertelde Anneke, mijn vrouw, dit verhaal aan Stefan Stasse voor het radioprogramma *Goudmijn* dat op zoek was naar verhalen die voor luisteraars een bijzondere betekenis hebben. Iedere uitzending werd het meest aansprekende verhaal bekroond met een goudklompje.

En je raadt het al. Met haar *Long May You Run-verhaal* vond Anneke haar Steen der Wijzen en veranderde zij geen lood maar chroom in goud.

En nu, in 2026, is er een nieuw hoofdstuk aan het verhaal toegevoegd.

Kortgeleden kreeg ik een pacemaker geïmplanteerd. Een niet al te grote ingreep, maar één met voor mij een geweldig effect: na een periode met een belabberde conditie ren ik nu weer fluitend trappen op en af en voel ik me als Muhammad Ali die de basishouding

van iemand die een provocatieve levenshouding praktiseert omschreef als *He floats like a butterfly and stings like a bee.*”

Voordat de cardioloog mijn nieuwe *device* onder mijn sleutelbeen vast zette, toonde hij mij het titanium kastje met een doorsnee van zo’n vier à vijf centimeter. Het glom lekker onder de operatielampen.

Nadat ik mijn pijp definitief aan de wilgen heb gehangen, wordt het kleinood verwijderd, toegevoegd aan de nalatenschap en komt het eigendomsrecht de nabestaanden ten goede. Die kunnen het omzetten in sieraden. En zo heb ook ik uiteindelijk mijn Steen der Wijzen gevonden, of zoals de Engelsen zeggen mijn *Philosopher’s Stone*.

*Even my best friends they don't know
That my job is turning lead into gold*

zingt Van Morrison in *Philosopher’s Stone*. Ik veranderde chroom in titanium. Zij die mij liefhebben PARaderen in de zon en zingen – met dank aan ome Neil – met luide stem

*With our titanium hearts shining in the sun
Long my we run.*

Jan Ruigrok
jan@rigardus.nl
www.rigardus.nl